

[Handelsministeren.]

nogen eventuel løsning herpå med statens bistand. Skulle der imidlertid senere vise sig væsentlige problemer på dette område, forekommer det mig, at det vil være naturligt til den tid at tage sådanne problemer op til nærmere overvejelse.

Den 90 pct.s garantigrænse, jeg har omtalt, tager sigte på garanti for lån til opførelse af nye fabriksbygninger med eller uden maskinpark, til udvidelse af bestående fabriksbygninger eller til anskaffelse og installation af maskiner i en virksomhedens tilhørende ejendom. Herudover er det i § 5 forudset, at der også kan ydes garanti for lån til anskaffelse af maskiner til opstilling i lejede lokaler. Garantien kan her ydes for indtil halvdelen af det til enhver tid skyldige beløb, dog ikke over 45 pct. af maskinernes anskaffelsespris. Garantien skal i henhold til § 4 nedbringes med lige store halvårige beløb over højst 15 år. En garanti i henhold til § 5 skal nedbringes med lige store årlige beløb over højst 10 år.

Som nævnt tager forslaget først og fremmest sigte på ydelse af statsgaranti for lån i det tilfælde, hvor det findes påkrævet, at staten yder finansiel bistand. I § 6 er det imidlertid foreslået, at der, hvor særlige omstændigheder måtte tale herfor, kan ydes lån af statskassen inden for samme grænse, som er fastsat for ydelse af statsgaranti. Man må regne med, at der vil kunne foreligge projekter, som er meget kapitalkrævende eller meget risikobehæftede, og hvor det som følge heraf ikke vil være muligt at iværksætte projekter alene ved finansiering gennem det almindelige kapitalmarked selv mod statsgaranti, men hvor det alligevel må forekomme rimeligt og forsvarligt at søge projektet realiseret. Det må være en rimelig opgave for staten i sådanne tilfælde at træde hjælpende til med en direkte låneydelse. Man må naturligvis i denne forbindelse være opmærksom på, at en sådan långivning kan medføre visse tab for statskassen, men når opgaven er at fremskaffe fornøden risikovillig kapital til fornuftige projekters gennemførelse og denne kapital ikke kan skaffes på anden måde, må staten træde til og bære den dermed forbundne risiko, som i givet fald kan føre til, at staten kan tabe penge. Til gengæld må sådanne eventuelle tab stilles over for de gevinster,

der skulle være forbundet med en forøgelse af den industrielle kapacitet.

De lån, der foreslås ydet, skal kunne gives på indtil 15 år — for lån til maskiner dog kun på indtil 10 år. Lånene kan efter forslaget gøres afdragsfrie de første 2 år.

Med hensyn til forrentningen af lånene foreslås det, at rentefoden skal fastsættes af handelsministeren efter forhandling med finansministeren. Dette forekommer mig at være en mere tilfredsstillende ordning end at fikserer en bestemt forrentning i selve loven. Vi ved, hvordan markedrenten kan svinge fra tid til anden, og det forekommer naturligt, at den rente, der skal betales af sådanne statslån, som der her er tale om, kan afpasses efter markedrenten.

Som det fremgår af forslaget, skal lånene ydes af handelsministeren efter forhandling med finansministeren og arbejds- og boligministeren, og det forudsættes, at der for garanterede lån eller statslån ydes sikkerhed i de anskaffede anlæg, foruden at der i særlige tilfælde skal være adgang til at kræve yderligere sikkerhedsstillelse.

Hvilke beløb der vil kunne komme på tale med hensyn til ydelse af statsgarantier eller direkte lån, er det ikke muligt på nærværende tidspunkt at danne sig noget skøn over, og jeg har derfor fundet det rimeligt i forslaget at indsætte en bestemmelse om, at disse beløb, herunder også udgifterne til konsulentvirksomhed, skal fastsættes ved de årlige finanslove.

Til slut vil jeg gerne sige, at man fra regeringens side har ment, at det foreliggende lovforslag skulle kunne danne en rimelig ramme om et forsøg fra statens side på at yde sit bidrag til udviklingen af vor industri, særlig i de industrielt tilbagestående områder.

Jeg skal tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings meget hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Adolph Sørensen* til justitsministeren:

„Hvorned begrundes ministerens ændringen af nummerpladeordningen for motorkøretøjer, og hvad regner man med at nyordningen vil koste at gennemføre?“